

Вікторія Павлюк,
*кандидат педагогічних наук, доцент,
Уманський державний педагогічний університет
імені Павла Тичини
(м. Умань, Україна)*

КАНАДСЬКА МОДЕЛЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ПОСИЛЕННЯ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Наразі у розвинених країнах відбувається перехід до так званого інноваційного типу реформування освітніх систем, які включають механізми постійного оновлення. При цьому нововведення виступають провідним чинником розвитку освіти. Орієнтація на такий шлях оновлення та розвитку системи освіти є одним із найважливіших завдань для кожної країни в ХХІ ст. – епоху глобалізації, поширення міжнародної освіти, активного і виразного руху до мобільного навчання.

Слід зазначити, що педагогічна освіта Канади початку ХХІ ст. характеризується процесом реформування та реструктуризації професійної педагогічної освіти. Зокрема, здійснюється пошук шляхів підвищення професійної підготовки вчителя в умовах швидких змін світових освітніх тенденцій. Концепція багаторівневої педагогічної освіти передбачає поєднання таких компонентів як: професійна педагогічна компетентність, впровадження інформаційно-комунікаційних технологій в навчальний процес, підготовка вчителя до діяльності в полікультурному середовищі та середовищі національних меншин, інтеграція теорії та практики [3, с. 12].

Концептуальними засадами розвитку багаторівневої системи педагогічної освіти в Канаді в контексті сучасних інноваційних освітніх процесів в ХХІ ст. є такі:

- глобалізація освітніх процесів;
- інтернаціоналізація системи вищої освіти, толерантність підходів до способу здобуття освітнього ступеня;
- адекватність вищої педагогічної освіти очікуванням суспільства та вимогам ринку;
- фундаменталізація вищої педагогічної освіти;
- гуманістичність та демократизація організації підготовки кваліфікованих педагогічних кадрів на кожному освітньо-кваліфікаційному рівні (бакалавр, магістр, доктор).

У контексті залучення до освітніх реформ діяльність багатьох факультетів освіти університетів Канади, які готують майбутніх учителів, фокусується на посиленні інтеграції наукової роботи та спеціалізованого викладання. Науковий аналіз розвитку і ролі канадських університетів щодо питання реалізації багаторівневої педагогічної освіти дозволяє розглядати університетську освіту в якості

провідного фактора в реалізації інтегративних зусиль нації, який здійснює суттєвий вплив на формування тенденцій світового освітнього простору [1, с.278].

Реформування змісту підготовки майбутніх учителів у Канаді у XXI ст. поряд із врахуванням освітніх інновацій співвідноситься з освітніми вимогами, які ставляться канадською сучасністю перед педагогічними кадрами. Сучасні вимоги до педагогічної освіти і професії вчителя в Канаді формуються у таких вимірах: виклики широкого суспільного характеру до освіти в цілому та вчителя; виклики до вчителя в контексті структурних перетворень освітніх систем; виклики до вчителя в контексті стандартоорієнтованих реформ освітніх систем.

Зважаючи на вищезначене, виділяють основні принципи модернізації професійної педагогічної освіти в Канаді, які полягають у збереженні і примноженні національних освітніх традицій, у вихованні гармонійно-розвиненої особистості майбутнього вчителя, який має відповідні фахові та загальноосвітні знання, навички і вміння та здатен адаптуватися до законів ринку праці, соціальних, політичних й культурних умов суспільного розвитку. На цих засадах базується зміст сучасної вищої багаторівневої педагогічної освіти Канади.

Загалом змістова підготовка майбутніх канадських учителів на різних освітньо-кваліфікаційних рівнях в умовах багаторівневої системи педагогічної освіти визначається: галузевими стандартами професійної педагогічної освіти та стандартами вищої освіти Канади; підвищення автономної ролі університетів у створенні варіантів змісту модульних навчальних програм на кожному освітньо-кваліфікаційному рівні; гуманізація та мобільність, модульність та практична спрямованість, диференціація та індивідуалізація змісту відповідно до соціального замовлення та особистісних потреб студента; забезпечення професіоналізації упродовж усього періоду теоретичної та практичної підготовки; надання можливості повноцінно виконувати професійні функції вчителя після закінчення навчальної програми з будь-якого кваліфікаційного рівня підготовки; можливість удосконалення, а не дублювання матеріалу впродовж продовження навчання від нижчої кваліфікації до вищої [2, с. 266].

Значна кількість канадських університетів використовує креативні можливості реформування освітніх процесів, взявши за модель позитивний європейський досвід впровадження вищої освіти в контексті Болонського процесу та активно поширюють його в країні. При цьому канадські університети впроваджують у навчальний процес лише окремі елементи Болонської моделі вищої освіти, які на їх погляд є найбільш привабливими, зокрема, широкі можливості мобільності для студентів та викладачів, спільні освітні та пошукові проекти з європейськими університетами, підвищення конкурентоспроможності на європейському і світовому освітньому ринку праці, тощо.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Видишко Н. В. Вища освіта в Канаді: зміст, професійна зорієнтованість. *Наукові записки*. 2008. Вип. 75 (2) : Сер. : Філологічні науки (мовознавство). С. 277–281.
2. Andrews J. Alternative futures for Faculties of Education. *Canadian Journal of Education*. 1984. № 9 (3). P.261-275.
3. Levin B. The theory of educational reform. *Papers of the Canadian Society for the Study of Education*. Ottawa. 1998. 22 p.

Ilona Palaguta,
lecturer,
Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University
(Uman, Ukraine)

INNOVATIVE TRAINING MODELS OF HIGHER EDUCATION

The modernization of higher educational system in Ukraine is characterized by a combination of traditions established in the national higher educational establishment with new ideas related to the entry of Ukraine into the European and world educational space.

Among the priority directions of a state policy in the context of national higher education integration into the European and world educational space are identified problems of a continuous improvement of the education quality, modernization of its content and forms of educational process organization; development and implementation of educational innovations and information technologies [1].

Innovative training is opposed supportive, traditional training. It is a reaction of the educational system to the transition of a society to a higher stage of its development, to changing education goals.

Characteristic features of the innovative training are anticipation and participation [2]. Anticipation is an ability to understand new, unusual situations, forecasting events, assessing the consequences of decisions, focusing on the future. Participation is a social activity, the participation of the individual in the most important activities, personal influence on local and global decision and the ability to be proactive.

Considering achievements of a modern foreign pedagogy, it is possible to distinguish two main types of innovative approaches to the educational process in higher education.

First, researchers refer to the so-called innovation - modernization, which contributes to the modernization of the educational process, aimed at achieving guaranteed results within the limits of its traditional reproductive orientation. Second is called innovations-transformations, which are intended to provide qualitative transformation of the educational process,